

градятъ издержи-те и трудове-те наши, кои-то толико неща дилго за изданието му употрѣ-бихме“.

За външната страна на Евангелието Ал. Екзархъ въ предговора си пише: „Стараніе голѣмо положихъ, често ради и печать-атъ колко-то бѣ възможно чисто излезе, хартія бѣла употрѣбихме; и подвезия пристойка му дадохме. Дадохме му же и образъ соразмѣренъ и доволно голѣмъ щото со всичкото искаемо достолѣпіе въ руцѣ-те на Священікъ-атъ въ церква-та да ся представлява сущо какъ-то прилична на Божественна-та тая книга“. Попъ Ненчо сжщо така положи и още по голѣми грижи за печатѣтъ, хартията и подвързията на първото българско Евангелие, за което Здр. Сребровъ дава едно изложение, което отпечатваме подъ надсловъ: „Едно печатно севлиевско Евангелие отъ 1865 година“.

За разпространение на Евангелието си Попъ Ненчо е обиколилъ съ конь много български църкви, дето е извършвалъ богусложението, прочиталъ на български Евангелието и е пѣлъ. Съ това той е обръщалъ голѣмо внимание на хората. На стр. 319 отъ Минейника на Хаджи Ангела се говори за почт. Иванчо Несторовъ предстоятель на Б. Евангелие, т. е. Попъ Ненчо се е придружавалъ отъ по малкия си братъ Иванча, когато е ходилъ по села и градове за разпродаване на Евангелието и често сж имали опасности и рискове.

И м е н а

на родолюбивы-ты спомоществователи за Св. Евангелие 1864 г. Севліово.*

Почтены-тъ епитропы: Г-да Станю Чолакоолу и И. Хинкувъ
Родолюбивій Г-нъ Миню Ратковъ
Почтен.: Г-нъ Ив. Бенчовъ Ратковъ

Симеонъ Ганчовъ терзи
Пенко Ватувъ абаджи
Атанасъ Ватювъ абаджи
Иванчо Димовъ бакалъ
Ганю Генювъ халачъ
Илю Лазаровъ абаджи
Гочу Славчовъ тухчи
Димитъръ Матювъ и съдр.: его
Христо Данковъ бакали
х. Алекси х. Иванч. кундуржи
Ботю Гунчувъ фурнадж.
Христо х. Пет. Даноолу табакъ
Дим. Хинкувъ Чаракчоуло таб.
х. Ангелъ Ивановъ.
х. Стеф.: х. Георгиевъ бакалъ

Ненчо Иванчо
↓ ↓
↓ ↓